

مجموّعه‌ای از الواح
حجال قدس‌اکھی
که بعد از کتاب قدس نازل شده

برجهه نشر آثار امری بسان فارسی و عربی
آلامان

مجموعه‌ای از الواح جمال اقدس ابھی

که بعد از کتاب اقدس نازل شده

ناشر: مؤسسه مطبوعات امری آلمان

لجنة ملی نشر آثار امری به لسان فارسی و عربی

هوفهایم - آلمان

خوش نویس: امان الله موقن

فهرست اعلام، مطالب، اصطلاحات و آیات: دکتر بهروز بهرامی

چاپ اول: ۱۳۷ بدیع - ۱۹۸۰ میلادی

چاپ دوم: ۱۵۶ بدیع - ۲۰۰۰ میلادی

فهرست

صفحه	اسم لوح
۱	۱ - لوح کرمل
۳	۲ - لوح آقدس
۱۰	۳ - بشارات
۱۶	۴ - طرزات
۲۵	۵ - تجلیات
۳۰	۶ - کلمات فردوسیه
۴۶	۷ - لوح دنیا
۵۷	۸ - اشراقات
۸۰	۹ - لوح حکمت
۹۲	۱۰ - اصل کل انجیر
۹۵	۱۱ - لوح مقصود
۱۱۲	۱۲ - سوره وفا
۱۲۰	۱۳ - لوح سید محمدی وحی
۱۲۵	۱۴ - لوح برhan
۱۳۴	۱۵ - کتاب عهدی
۱۳۸	۱۶ - لوح ارض با
۱۳۹	۱۷ - شباهت از الواح سائره

مجموعه ای از الواح جمال اقدس ابھی
که بعد از کتاب اقدس نازل شده
ناشر: مؤسسه مطبوعات امری آلمان
لجنة ملی نشر آثار امری به لسان فارسی و عربی
هوفهایم - آلمان

خوش نویس: امان الله موقن
فهرست اعلام، مطالب، اصطلاحات و آیات: دکتر بهروز بهرامی
چاپ اول: ۱۳۷ بدیع - ۱۹۸۰ میلادی
چاپ دوم: ۱۵۶ بدیع - ۲۰۰۰ میلادی

لِمَنْ يُفْصَدُ

لوح مقصود

هُوَ اللَّهُ تَعَالَى شَانَةُ الْعَظَمَةِ
وَالْأَقْتَدِرُ

حمد مقدس از ذکر و بیان حضرت مبعود و مالک غیب و شهودی را لی
و سراکه از نقطه اولی کتب لاتینی پیدید آورد و از کلمه علیا خلق اولین و
آخرین ظاهر شده و در هر قرنی از قرون هزار عصری از اعصار مقتضیا
حکمت بالغه سفیری فرستاد تا خلق افسرده را بیان زنده نماید او
مبین و اوست مترجم چه که ناس از ادراک آنچه در کتب ایتھی از قلم اعلیٰ حاری
شده و نازل گشته قاصرو عاجزند و هر حال مذکور و هادی و معرف و
معلم لازم لذا سفر و نسبیا و اصیفیا فرستاد تا ناس را مقصود از ترسیل
کتب و ارسال رسائل آگاه نمایند و کل عارف شوند بود یعنی ربانیه که در این

«حضرت موجود میفهاید»

بنفس ایشان گذاشته شده انسان طلس عطنم است و کن عدم تربیت او را
از آنچه با اوست محروم نموده بیکن کلمه خلق فرمود و بکلمه اخراجی بمقام تعلیم
هدایت نمود و بکلمه دیگر مراتب و مقاماتش را حفظ فرمود.

انسان را مثابه معدن که دارای اجخار کریمه است مشاهده نما تربیت جوا
آن بعرضه شهود آید و عالم انسانی از آن شفعت گردد . انتی
اگر نفسی در کتب منزله از سعادت احادیث پیدیده بصیرت مشاهده نماید و تفکر کند
ادر اکنین نماید که مقصود است جمیع نفوس نفس واحد مشاهده شوند تا در جمیع قلوب
نقش خاتم الملائک لله منطبع شود و شموس غنایت و اشرفات انجنم فضل و حرمت
جمیع را حافظه نماید حق حل جباله از برای خود چیزی اخذ نموده نه از اطاعت عالم
با اونقی راحع و نه از ترک آن نقی وارد و هر آن طیر مکوت بیان بین کلمه هاش
جمیع را از برای تو خواستم و تو را از برای خود اگر علمای عصر گذراند و من علی اراض
را اشکح بخت و اشکاد را بیان نه در آن حین نفوس عارفه بر حیثیت حقیقی آگاه شوند حرمت
امدر راحت مشاهده نمایند آسایش اندر آسایش اگر ارض بانوار آشتاب این قاعم
منور شود اذ ایصدق آن قیال لاتری فیه با عوجا ولا امدا .
والصلة و اسلام عنی من ابتسم بظهوره شغرا بظها و تعطیفات قیصیه کمال الود

ای دوستان سراپرده یکانگی ملند شد بچشم ملجانگان یکیدیگر را بسیند بهمراه
کمیت دارید و برگ کنید شاخسار . انتهی .

ان شادا تله نور انصاف تباید و عالم را ز احتساب مقدس فرماید اگر
ملوك و سلاطین که مظاہر اقدار حق جل جباره اند همت نمایند و با اتفاق بمن علی
الارض قیام فشر بایند عالم را آفتاب عدل اخذ نمایند و منور سازد .
» حضرت موجود میرماید «

خوبیه نظم عالم به دوستون فائمه و بر پا مجازات و مكاففات

» و در مقام دیگر بلغت فصیح میرماید «

للعدل جبئ و هي مجازات الاعمال و مكافافتها بهما ارتفع خباء شطعم في اسلام
و أخذ كل طاغ زمام نفسه من خشية احجزار . انتهی .

» و در مقام دیگر میرماید «

يامعشر الامراء ليس في العالم جبئ اقوى من العدل والعقل برستي سیکویم
جبئی در ارض اقوى از عدل و عقل نبوده و نیست طوبی الملك مشی و قشی امام
و جبهه رایته العقل و عن و را که تسبیه العدل ائمه غرر جمیں اسلام بین الانام و شاه
وجبهه الامان في الامكان . انتهی .
في اختیقه اگر آفتاب عدل از سباب ظلم فان غشود ارض غیر ارض مشاهه کرد و

الذی اقیح خطاب العباد عن کل ما یفسرهم فی ناسوت الاناث . تعالی تعالی مقام عن
وصف الملکات و ذکر الکائنات به ارتفع خباء شطعم في العالم و علم العزفان
بین الامم و علی الله واصحابه الدین بهم نسبت رایات التوحید و اعلام لحضور والتقرید
و بحمد ارتفع دین الله بین خلقه و ذکره بین عباده اسئله تعالی با بن سعیطه عن شه
اعداء الدین خرقوا الا جباب و هنکروا الا ستار الى ان نکست رایة الاسلام بین الانام
و بعد عرض بشود نامه استنبات رسید و فتحه وصال ازا و متقطع احمد الله

بعد احکم حکم فراق نیم قرب و تعا مردن و ارض قلب را بنا و سرور فتوح
تازه فرمود لله الحمد فی كل الاحوال انشاد الله حق جل جباره عنایت
فرماید و جمیع من علی الارض را بنا کیت و پریت هایت نماید مشاهده فشر مایه
ساله است ز ارض ساکن است وز اهل آن لا ہی بحر بشفوں و ہنگامے
بللا ہی ناگھانی معدن ب پاسا و ضررا و ارض را احاطه نموده مع ذکر احادی
اکاہ نک که بسب آن حسیت و قلت آن چه اگر ناصح حقیقی کلہ فشر موده آزما
بر فساد محل نموده اند و از اوندر فتنه اند انسان متین که چه گوید و چه عرض نماید
و نخش و دید و نکشود که فی الحقيقة در ظاهر و باطن متوجه باشند آثار تفاق در آفاق
موجود و شود مع انکه کل از برای اتحاد و اتفاق خلق شده اند .
» حضرت موجود میرماید «

۸ "و در مقامی حضرت موجود در سبب و علت اولیه سکون و راحت احمد و عالم میفرماید" لابد براین است مجمع بزرگی در ارض پر پا شود و ملوك و سلاطین در آن مجمع مفاوضه و صلح کنند و آن نیست که دول غظیمه برای آسایش عالم بصلح محکم ثبت شوند و اگر بلکن برینکی جزئی ز جمیع متفقاً بر منع قیام نمایند درین صورت عالم محتاج خدمات خوبی و صفوت عسکریه نبوده و نیست الاعلیت در سلطنتون به محاکم و بلدانم اینست بدب آسایش دولت و عیالت و مملکات انشاء الله ملوك و سلاطین که مرایمی اسم عزیز الرهینه با این مقام فائز شوند و عالم را ز سوط طلم محفوظ دارند.

۱۲

"حضرت موجود میفرماید"

آسمان سیاست به نتران کلمه مبارکه که از شرق اراده اشراق نموده منیر از جمله اموری که سبب اتحاد و اتفاق میگرد و جمیع عالم یک وطن مشاهده میشود آنست که اسن مختلفه بیک لسان نشی کردو و همچنین خطوط عالم به یک خط پایه جمیع ملل نقوصی معین نمایند از اهل اوراک و کمال تا جمیع شوند و بشادرت یکدیگر یک لسان خستیار کنند چه از اسن مختلفه موجود و وحی لسان جدید تازه اختراع نمایند و "جمعیت مدارس عالم اطفال را به آن تعلیم دهند . انتی عنقریب جمیع اهل عالم بیک لسان و یک خط مزین درین صورت هنفی بجه بلدمی توجه نماید مثل آنست که در بیت خود وارد شده این امور لازم و واجب

بر حکمت بالغه الایمہ اسرار سیاست درین کلمه مکنون و آنچہ ناس س به آن
و افت عالم است او را بب و علت نفاق و اختلاف و ضعفیه و بعضها منعاید
انیست راه مستقیم و اس محکم استین آنچه براین اساس گذاشته شود حادث
دینا و راحرکت نده و طول زمان او را هم نریزند . انتی .

۱۶ امیده هست که علماء و امراء ارض متحدا بر اصلاح عالم قیام نمایند و بعد از
تفکر و مشورت کامل بدیرا ق تدبیره بیکل عالم را که حال مریض مشاهده شود و شفا
بسیاره و بطرار صحت مرین دارند .

«حضرت موجود میفرماید»

۱۷ آسان حکمت آنی به دونیر روشن و نیر مشورت و شفقت در جمیع امور
مشورت متمک شود که اوست سراج ہدایت راه نماید و اگاهی عطا کن دنی
باشد او ل هر امری آخران ملاحظه شود و از علوم و فنون آنچه سبب منفعت
و ترقی و ارتقاء مقام انسان است اطفال به آن مشغول کردند تاریخ فساد از عالم
قطع شود و کل همیت اولیای دولت و نلت در عمد امن و امان مستريح مشاهده شوند

۱۸ «حضرت موجود میفرماید»

علمای عصر باید ناس را در تحصیل علوم نافعه امر نمایند تا خود و اهل عالم ازان شفعت
گردند علومی که از نقط ابتدا و به نقط نهشتی گردیده بنوده و خواهد بود اکثری از

بر حکمت بالغه الایمہ اسرار سیاست درین کلمه مکنون و آنچہ ناس س به آن
محتاج در او محشر و این خادم فانی از حق حل حلاله سائل و آمل که ابصر
عالیم را بپور حکمت منور فشرماید تا کل ادراک نمایند آنچه را که اليوم لازم است
۱۳ امروز انسان کسی است که بخدمت جمیع من علی الارض قیام نماید .

«حضرت موجود میفرماید»

طوبی لمن اصح فاما علی خدمتة الامم

«ود مقام دیگر میفرماید»

لیکن لمن سکیت الوطن بل لمن سکیت العالم . انتی .

۱۴ فی الحقيقة عالم یک وطن محسوب است ومن علی الارض اهل آن مقصود
از اتحاد و اتفاق که در کتب انبیاء از قلم اعلی ثبت شده در امور مخصوصه بوده و خواهد بود
نه اتحادی که سبب اختلاف شود و اتفاق بر آن علت نفاق گردد این تمام
اندازه و مقدار است و مقام اعطای کل ذمی حق حق است طوبی لمن عرف و
فاز و یا حسرة للغا فلین آن اطبعیت نفسها براین شاهد و کواه و هر حکیم
بنیانی بر آنچه عرض شد مطلع و اگاه مگر نفوسي که از کوثر انصاف محرومند و در هیما ،
غفلت و حمیت چاہیه ها هم .

۱۵ «حضرت موجود میفرماید»

حکمای ایران سر برادر حکمت مشغولند و عاقبت حاصل آن حسر الفاطمی نبوده
و نیست . انتی .

۱۹ و در جمیع امور باید روسا با عتمدال ناظر باشند چه هر امری که از عتمدال تجاوز
نماید از طرز اثر محسر و مشاره شود مثلاً حرمت و تهدن و امثال آن مع انکه
پقیول اهل معرفت فائز است اگر از حد عتمدال تجاوز نماید سبب وعلت ضرگرد و
اگر این نقطه تفصیل شود بیان بطول انجام دویم آنست که سبب کسالت گرد و از حق
قبل جلاله این فانی سائل و آبل که جمیع راحیر عطاف نماید و فی تحقیقه هر فس
دارای او شد وارای کل است .

«حضرت موجود مصیف مايد»

زبان حسر دیگوید هر که دارای من باشد دارای هیچ نه از هرچه پشت گذزید
و مرای باید هنم آفتاب بینش و دریای داش پژمردگان را تازه نمایم و مردگان را
زنده کنم منم آن روشنانی که راه دیده بهمایم و منم شاهزادست بی نیاز پرتبگان
را گلشایم و پرواز سیاه مورم . انتی «و همچنین مصیف مايد»

۲۲ آسمان حسر و به دو آفتاب روشن بروباری و پیش زکاری . انتی .
یا جمیع بجهور مفصله در این کلمات مختصره مسطور است طوبی لغفرفت و سرت
وفاوت و الحسرة للفاعلین این فانی از اهل ارض انصاف طلب نماید که فی محله

گوش لطیف رقیق محبوب را که از برای اصحابی کلمه حکمت خلوت شده از بحاجات و
اسارات وطنون و اوهام لا یسمنه ولا یعنیه پاک و طاهر نمایند تا ناصح اقبال
کند به اطمینان خیچه سبب برگشت عالم و خیر امم است حال در کشور ممالک نور
۲۳ اصلاح محمود و خاموش و نار فساد ظاهر و متعمل و حکمت عظیمه که هر دو خود را
رئس تمدن و محبی آن و مقتن قوانین شیخ زند بحسنی از اخراج که نسب بضر
کلیم است قیام نموده اند ان عتبر و ای اولی الابصار اعتساف شان انسان نبود
و نیست در کل احوال باید به انصاف ناظر باشد و بطریز عدل مزین از حق
بطلبید به ایادي عنایت و تربیت نقوسی حسند را از آلاش نفس و همی مطهر فرماید
تالله قیام نمایند و لوجهه سکلم کنند که شاید اثار ظلم محو شود و انوار عدل عالم را حاطه
نماید ناس غافلند مبین لازم است .

«حضرت موجود مصیف مايد»

۲۴ حکیم دانا و عالم بینا دو بصر نداز برای بیکل عالم اشاده ارض از این ذوق
کبری محروم نمایند و منوع نشود . انتی .
آنچه ذکر شده و میشود نظر بحسب خدمتی است که این عبده جمیع من علی الارض دا
و دارد یا جمیع در جمیع احوال انسان باید تثبت شود با سبابی که سبب وعلت
انیت و آسایش عالم است .

حضرت موجود صیفی مود

آنچه درین روز پسیه فرشمار از آلاش پاک نماید و به آسایش رساند همان راه راست بوده و خواهد بود . انتقی ،

۲۶

آشنا اند از تهمت او لیسا و حکما ای ارض اهل عالم با نیفعهم آگاه شوند غفت تاکی اعتلاف تاکی انقلاب و اختلاف تاکی این خادم فانی متیر است جمیع صاحب بصر و سمعه و لکن از دیدن و شنیدن محروم شاهده میشوند حتی این عیبه به آن جناب خادم را برآن داشت که به این اوراق مستغول شود و الافی سخنیه اریاح یائس از جمیع جبات در عبور و مرور است و انقلابات و اختلافات عالم بوما فیو ما در تراید شناساری هرچ و برج مشاهده میشود و حکم اسبابی که حال موجود است تیپر موقت نمی آید از حق جل حبل الله میطلبم که اهل ارض را آگاه نماید و عاقبت را بخیر میشی فریا و به آنچه سزاوار است موید وارد اگر انسان به قدر و مقام خود عارف شود جز خلاق حسنه و اعمال طیبیه راضیه مرضیه از او ظاهر نشود .

۲۷

اگر حکما و عرفای مشفق ناس را آگاه نمایند جمیع عالم قطعه واحده مشاهده گردد و هداحق لاریب فیه سیال اخادم هممه من کل ذی همته لیقوم علی صلاح ای بلاد و جیا ، الاموات بیان و آشیان حبیله الله الفرد الواحد اعزیز المیان .

۲۸

حکمت پنج حکمی ظاهر نه مکرر بیان و این مقام کلمه است که از قبل و بعد در کتب

۱۰۵

ذکر شده که جمیع عالم از کلمه و روح آن مقامات عالیه رسیده اند و بیان^{۳۰} کلمه باید مژهور باشد و همچنین نافذ و به این دو طرز در صورتی فریم که لله گفته شود و مقتضیات اوقات و نفوس ناظر باشد .

حضرت موجود صیفی مود

آن بیان جو هر طیب التفوذ والاعتدال آما التفوذ متعلق باللطافة واللطافة منوطه بالقلوب الفارغة الصافية و آما الاعتدال انتاج بحکمه التي ذكرناها في الالواح . انتقی .

از برای هر کلمه روحی است لذا باید تکلم و بین ملاحظه نمایند و بوقت و مقام کلمه القاء فرمایند و حکم از برای هر کلمه اثری موجود و مشهود .

حضرت موجود صیفی مود

یک کلمه بمنابع نار است و اخری بمنابع نور و اثر هر دو در عالم ظاهر لذا باید حکیم و انا در اول بحکمه که خاصیت شیر در او باشد تکلم نماید تا اطفال روزگار تربیت شوند و بعایت قصوای وجود انسانی که مقام ادران و بزرگیست فائزگرددند .

و همچنین صیفی مود

یک کلمه بمنابع بربع است و نهایی بستان داش از او سرسیز و خرم و کلمه دیگر مانند سهموم . انتقی .

حکیم و انسان باید بکمال مداراً تخلص فرماید تا از حلاوت بیان کل بیانیتی بلسان
فائز شوند ای حبیب من کلمه‌ای مهی سلطان کلمات است و نفوذ آن لاستی .

«حضرت موجود میفرماید»

عالی را کلمه مستخر نموده ویناید اوست مقام اعظم در عالم که ابواب قلوب که
فی انتیقه ابواب ساد است از او منقوص کیم تجلی ارجمندی شد مرأت حب
اشراق نموده کلمه مبارکه انا المحبوب در او منطبع بحریت دارا و جامع هرچادرگ
شود از اوضاع هر کسی کرد تعالی تعالی هذ المقام الاعلى الذي كي نوته العلو و اسمو
تمشی عن درانه عملکردا انتقی .

گویا ذائقه اهل عالم ارتباً عقلت و نادانی تغیر نموده که از حلاوت بیان غافل
و محروم مشاهده علیشوند بسیار حسیف است که انسان خود را از این شجره حکمت من نوع
سازو ایام و ساعات در مرور است بقدرت انسان ایه جمیع راحظ فرماید
و بافق دانایی کشاند ان رتبه الرحمن لهو المؤید اعیان حکیم .

عرض دیگر اینکه دستخط شانی اینجانب که از قدس شریف ارسال داشته بودند رسید
و آنچه در اندک و مسطور شاهده شد و تلقا و جمیع عرض گشت فرمودند بیوس
نایم قصود نداشت را شنیدم ناله و خینیت را در شوق و استیاق اصحاب نمودم
احد کلمه که عرف محبت از هر کلمه ساطع و متضوع بود انسان ایه این مقام پائیده بنا

قد انشد بعد اکنون ما اش اش اه مکرر ذکرت نزد مظلوم نگور و لحاظ عنایت و

۳۷ شفقت بتو متوجه انسان بزرگت همتش هم باید بزرگ باشد در اصلاح عالم و
آسایش اهم از حق میطلبم شمار امود فرماید بر آنچه سر اوار مقام انسان است

۳۸ در جمیع احوال حکمت ناظر باشید چه که بعضی از ارباب غرض در صد و بوده وستند
سبحان الله مقام مقدسی را که جنر محبت و مودت و عمار و اصلاح از برای عالم و دم
۳۹ خواسته بروزیت داده اند آنچه را که انسان و قلم از ذکر آن خجل است آنرا ذکر نک
و ذکر کن و نسأله تعالی بان حقیقت باید ای افتدرة والقوه ویعرف که مانعک
فی الآخرة والآولی آنکه مالک العرش والثری و مولی الورمی لا الہ الا هو المقتدر القدير

انشاد الله این مظلوم از اهل وفاست شمار فراموش ننموده و نخیناید . انتقی .

۴۰ اینکه مرقوم داشته بودید که اراده است تاریخ در شام باشند و اگر اسایش ایهم
آید سبب حدبات توجیه نمایند این خادم فانی از حق حل جلاله میطلبید که اباب آنچه

۴۱ مصلحت است فرامیم آورد و عنایت فرماید اوست قادر و توانا خلق این دیار مع ا
کمال رفت نسبت به ریان طا هر شد مع ذکر آثار محبت از ایشان ششود نه

۴۲ آنچه باید کمال حکمت را ملاحظه فرمایند در کل احوال در صد و اعتراف و اسکار بوده
و هستند حق انصاف عنایت فرماید در امورات خود انجانب هم هر چیز آید مو
دانند محبوب است انسان شغلی مشغول باشد احبت است چه که حین شغل نالایا

روزگار کتر احصاء میشود انشاء الله در همه مدینه و دیار شریف دارند با چال روح
و ریحان فرشح و سرو باشند خادم فانی در برحال آن دوست مکرم هم ربان
را فراموش نمی نماید ذاکر بوده و هست الامر لله رب العالمين .

٤٣

اشاء الله حق توفیق عنایت فرماید و بایحیت ویرضی تائید نماید اشعار آنچه ب
فی الحقيقة هر کلمه آن مرآتی بود که مراتب خلوص و محبت آنچه بحق واولیاش در
او ضبط ہمیناً لجنا که با شربت رحیق لہیان و سلسلی العرفان و ہمیناً لمن شرب
وفاز و ول للغافلین فی الحقيقة بعد از مشاهده بسیار مؤثر اتفاق دارد که هم حاکی
از نور و صالح بود و هم مشتعل بدار فراق در برحال افضل فی فتحهای الْحَمْی نایوس
نیستیم چه اگر بخواهد ذرا را خور شید نماید و قطره را در یا و صد بزرگ باب میگشاد و دستکه
انسان گمان یکی از آن در خاطر شن خلود نکرده غفلت این خادم مقامی رسیده که از
برای حق حل جلاله باین کلمات اثبات قدرت نماید استغفار اللہ لاعظیم عاذکر
و اذکر ان اخادم لعیف فی کل صین بحسب رأته العظیم و خصیاته التجربی ویں العفو
من بحر غفران رب تعالی و ما یجعله حال صالوحة و ناطقاً بذکره و مقصداً ایسر و میکلا علیه
انه هؤالمقتدر الغفور الرحيم الحمد لله لاعز زرع العلیم .

٤٤

عرض دیگر مکالمات سیاحی که در عرضیه که بحمد و مبارکه حضرت مولانی روی فراه
ارسال داشتید این فانی تمام آنرا مشاهده نمود و مقصود از تعبیرات آن کل انتباہ نمی
گردید

٤٥

بوده از نوم غفلت صدمت از عزادی از اعمال خود انسان ظاهر شود چه اگر نما
بعليات الْحَمْی تک نمایند و رقاب کنند اثری از عزادی در ارض نماند اختلافات
ارض و نفاق وجدال و معارضه و امثال آن سبب وعده طهور عزادی است چیزی
در امثال این امور داخل نشده و خواه شد عالمی که جنسه ترزا و جدال و فساد در او
امروز ظاهر نه او مقر عرش عزادی است محل سلطنت او چه مقدار از اولیاء
و اصحابی که شبهاناله نمودند و روزها بپوچه مشغول شدند که شاید یک نیم خوش معطری
از جدت اراده مردم نماید و روانچ مکریه مهنتنه را از عالم برد و زایل نماید و کن تقاضی
اعمال غیر طبیه و مجازات آن که از اس اساس سیاست الْحَمْی محسوب است .
سد و منع شد و نگذاشت آنچه مقصود است ظاهر شود لسان نصیر فی کل ذلک
حتی یا تی الفرج من الله الغفور الرحيم .

برای حق حل جلاله باین کلمات اثبات قدرت نماید استغفار اللہ لاعظیم عاذکر
و اذکر ان اخادم لعیف فی کل صین بحسب رأته العظیم و خصیاته التجربی ویں العفو
من بحر غفران رب تعالی و ما یجعله حال صالوحة و ناطقاً بذکره و مقصداً ایسر و میکلا علیه
انه هؤالمقتدر الغفور الرحيم الحمد لله لاعز زرع العلیم .

عرض دیگر مکالمات سیاحی که در عرضیه که بحمد و مبارکه حضرت مولانی روی فراه
ارسال داشتید این فانی تمام آنرا مشاهده نمود و مقصود از تعبیرات آن کل انتباہ نمی
گردید

٥٠

امى رب نور قلوبهم بابنوار معرفتكم وابصارهم سجليات شمس موابيكم اسلامكم
 يا الله الا اسماء وفاظ الرسما، بالذماد التي سفكتم في سبائككم والرؤوس التي ارتفعت
 على الرماح في جبلكم وبالاكمباد التي ذابت في حبر او ليمانكم وبالقلوب التي
 قطعت اربا اربا لا علامكم على تجمع اهل مملكتكم على كلتهم واحدة ليعز فنبل
 بوجه دنيكم ونشر دنيكم لا الله الا انت المقتدر المتعال على عديم الحكيم .

٥١

انشاء العبد غنى متعال عرض اين خادم فاني را ياستجابت مقرون فسر مايد و
 عباد ارض راطهز معروف فرین ناید وارشونات مذكره مقدس دارد اوست قادر
 واوست توانا واوست دانا وپیشایم ویری وہو لمیع

البصیر .